

Píšu vám, pane v rozpacích

Hana Hegerová

1. Píšu vám, pane, v rozpacích, okny sem navál čerstvý sníh a ten jak ve snu
postava na lino zvolna roztává, odkrývá kroužky od sklenic a jinak nezbývá
tu, jak vidím, pane, ale vskutku vůbec nic - když koukám na tu ztrátu,
najednou slyším vlastní smích, a tak vám píšu v rozpacích.
2. Už vím, že nejste doktor práv
a nejspíš ani Rostislav,
jak jste se tenkrát představil.
A na tvář jste mě líbal - dýl,
než jak se sluší na pozdrav...
Snad aspoň kávu, pane,
který jste vypil tolik káv,
moh' jste mi nechat...ba ne,
vy nejste Rost'a. Měl jste kšilt
se jménem David Copperfield.
3. Odpust'te mému příběhu,
že je psán prstem do sněhu...
Dík za to lino, leží dál
tam, kde jste se mnou pil a spal.
Můj nábytek a prázdná spíž
je věru nízká cena.
Jen vy jste si mě všimnul blíž
- dík vám jsem naplněná.
A proto, pane, samý smích.
A z vděku celá v rozpacích.